Р Е Ш Е Н И Е
№ 2147

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 44 състав,** в публично заседание на 12.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **778** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи

Жалбоподателят В. Й. Й. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място] П., п.к. 2100, [улица] обжалва Заповед рег. № 194/ 13. 12. 2012 г. на Зам.-началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР за налагане на дисциплинарно наказание „Порицание за срок от шест месеца" и срещу част от Заповед 193/ 12. 12. 2012 г. на Зам.-началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР.

Твърди, че е подал жалбата си против оспорените актове в законния 14 - дневен срок от връчването им-25. 12. 2012 г. Поддържа, че съгласно текста на Заповед рег. № 194/ 13. 12. 2012 г. на Зам.-началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР, е наказан за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 05. 08. 2012 г. за времето от 01.00 ч. до 6.30 ч., управлявайки служебен автомобил „Опел А." с ДК № С 2156 МР многократно бил напускал разпоредената от ОДЧ-09 РУП в 01.07 ч. разстановка. Тези действия представлявали нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, за което съгласно чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР му е наложено наказание „Порицание" за срок от шест месеца.

На първо място счита, че заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена в нарушение на чл. 97, ал. 1, чл. 99 и чл. 100 от АПК и чл. 233 от ЗМВР.

Със заповед №186/ 28. 11. 2012 г. на Зам.-началника на С.-О.-СДВР е наказан с

дисциплинарно наказание „Порицание" за срок от шест месеца за неизпълнение на служебни задължения като АП-193 на територията на 09 РУП-СДВР за обстоятелства, установени в справка рег. № я-45195/ 11. 10. 2012 г. Обжалвал заповедта като незаконосъобразна в законоустановените срокове пред по-горестоящия административен орган-Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР. Със заповед №193/ 12. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР атакуваната от него заповед била отменена изцяло от по-горестоящия административен орган като незаконосъобразна.

В същата заповед обаче в нарушение на разпоредбите на чл. 99 и чл. 100 от АПК е разпоредено да се възобнови производството по издаване на административен акт за допуснато от него нарушение на служебната дисциплина. На 13. 12. 2012 г. е издадена заповед № 194 на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР във възобновеното производство, с която заповед му е наложено отново същото наказание за същото деяние, но от горестоящия административен орган.

При издаването на заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. са допуснати нарушения, които засягат и законосъобразността на издадената след нея заповед № 194/ 13. 12. 2012 г. Доколкото заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. съдържа два диспозитива, то първият диспозитив, с който се отменя като незаконосъобразна заповед № 186/ 28. 11. 2012 г., макар и при погрешно посочено правно основание, е законосъобразен.

Вторият диспозитив, с който се разпорежда възобновяване на производството по издаване на ИАА, е незаконосъобразен до степен нищожност и влече след себе си такава и на издадената във възобновеното производство заповед № 194/ 13. 12. 2012 г. Възраженията относно законосъобразността на заповед за възобновяване на производство по издаване на ИАА се релевират в производството по обжалване на издадения във възобновеното производство акт, поради което излага възраженията си срещу втория диспозитив на Заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. в жалбата си срещу Заповед № 194/ 13. 12. 2012 г.

Правното основание в първия диспозитив на заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. за отмяна на заповед № 186/28. 11. 2012 г. на Зам.-началника на С.-О.-СДВР следва да бъде разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 233 от ЗМВР, а не посочения чл. 99 от АПК, защото отмяната на заповед № 186/ 28. 11. 2012 г. е в производство по отмяна на невлязъл в сила ИАА.

Въпреки тази неточност при посочване на правното основание за отмяна на невлязлата в сила заповед №186/ 28. 11. 2012 г., Заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. на Зам.-началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР, изрично отменя като незаконосъобразна Заповед № 186/ 28. 11. 2012 г. на Зам.-началника на С.-О.-СДВР. В тази си част Заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. е законосъобразна и следва да прояви правното си действие, тъй като е приела за основателни възраженията му срещу законосъобразността на заповед № 186/28. 11. 2012 г.

Текстът от вторият диспозитив на заповед 193/ 12. 12. 2012 г., с който се разпорежда да се възобнови производството по издаване на ИАА, е незаконосъобразен, защото съгласно разпоредбата на чл. 99 от АПК „влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган. Заповед № 186/ 28. 11. 2012 г. на Зам.-началника на С.-О.-СДВР е обжалвана от него пред по-горестоящия административен орган и не е влязла в сила, за да може спрямо нея да се прилагат разпоредбите на чл. 99 и чл. 100 от АПК. Втората част на заповед № 193/

12. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „ Охранителна полиция”-СДВР, с която се разпорежда възобновяване на производството, е незаконосъобразна като издадена в противоречие с разпоредбите на чл. 99 и чл. 100 от АПК. Липсва основната предпоставка за възобновяване на производството по издаване на административен акт - влязъл в сила индивидуален административен акт. Следователно, последващо производството по издаване на нов такъв след отмяна на невлязъл в сила не би могло да се развие.

Счита, че този порок - липсата на влязъл в сила акт, е дотолкова съществен, че води до нищожност на административния акт, издаден по възобновено производство.

Доколкото заповед №194/ 13. 12. 2012 г. на зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-С ДВ Р, с което му е наложено отново наказание за същото деяние от друг орган, е издадена във възобновено при съществено нарушение на разпоредбите на АПК производство, то тя е незаконосъобразна до степен нищожност на това основание. Когато се издава във възобновено производство, заповедта за наказание освен това съгласно чл. 103, ал. 4 от АПК следва да се издаде от зам.-началника на С.-О.-СДВР, а не както е в случая - от по-горестоящия административен орган, който е издал заповедта за възобновяване на производството.

Това също е съществено нарушение, свързано с компетентността на органа, издаващ акта, рефлектиращо върху неговата валидност.

Заповед № 194/ 13. 12. 2012 г. е издадена във възобновено производство по издаване на ИАА, като освен възраженията му срещу това възобновяване, възразява и срещу законосъобразността на заповед № 194/ 13. 12. 2012 г. и на основанията, съдържащи се в нея.

Жалбоподателят допълнително оспорва посочените две заповеди с молба към жалбата от дата 20.02.2013г.

При горните фактически моли съдът да прогласи нищожността на Заповед рег. № 194/ 13. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция”'-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание" за срок от шест месеца и частта от Заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР, с която се разпорежда възобновяване на производството. В случай че не се намери основание за това, моли съдът да отмени посочените заповеди като незаконосъобразни - издадени при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при противоречие с материалноправните разпоредби. Представя писмени бележки по същество на правния спор от дата 20.03.2013г. в съответствие с указания на съда по чл.149 от ГПК.

Ответникът Заместник началник отдел „Охранителна полиция” –СДВР, счита жалбата за неоснователна и моли същата да се отхвърли като такава.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Двете заповеди се оспорват от В. Й. Й., който се явява техен адресат и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, тъй като лицето е уведомено, че може да обжалва на дата 25.12.2012г., / стр. 130 и 131 от делото./

Ето защо настоящата жалба до съда е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Видно е от представената по делото Заповед №186/ 28. 11. 2012 г. на Зам.-началника на С.-О.-СДВР, че на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание" за срок от шест месеца за неизпълнение на служебни задължения като АП-193 на територията на 09 РУП-СДВР за обстоятелства, установени в справка рег. № я-45195/ 11. 10. 2012 г. По делото не се спори, че В. Й. е обжалвал заповедта като незаконосъобразна такава и в законоустановените срокове пред по-горестоящия административен орган-зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР. Със заповед №193/ 12. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР тази заповед е отменена изцяло от по-горестоящия административен орган като незаконосъобразна. В мотивите на заповедта по чл.100 от АПК административният орган е възобновил административното производство, тъй като в мотивната част на същата заповед сочи, че в оспорената заповед №186 от 28.11.2012г., са допуснати съществени нарушения на чл.246 ал.1 от ППЗМВР.

Със Заповед №194 от 13.12.2012г. Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР, е наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание „Порицание" за срок от 6 месеца.

Видно е от Удостоверение издадено от Отдел „ Човешки ресурси" при СДВР, че Плавен С. С., е назначен на длъжност началник на С./специализирани полицейски сили/ към отдел „Охранителна полиция" при СДВР с МЗ №К-5557 от 15.04.2010г. Според чл.228, т.4 от ЗМВР, служители на длъжност „началник сектор" приравнените към нея длъжности и по-висока, налагат наказания по чл.226, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от Закона за МВР.

Установява се от Заповед №194 от 13.12.2012г., че наказващият орган е взел предвид обясненията на жалбоподателя с рег.№ 5121 от 01.11.2012г.

Независимо от указанията на съда до ответника дадени му с определение от закрито съдебно заседание от 21.02.2013г. и от съдебно заседание от дата 05.03.2013г., ответникът не представи по делото тези обяснения, нито такива, посочени в справката от 11.10.2012г.

Това задължава съдът да приеме, че жалбоподателят не е давал обяснения в дисциплинарното производство по налагане на дисциплинарното наказание, наложено му със Заповед №194 от 13.12.2012г., респ. и в производството по издаване на Заповед №186 от 28.11.2012г.

Ответната страна депозира копие от специфична длъжностна характеристика на длъжността „полицай-старши полицай"в 01 и 02 взвод на МГБР С. при Специализирани полицейски сили-отдел „Охранителна полиция-СДВР. От същата се установяват по безспорен начин вменените на жалбоподателя права и задължения за периода към постановяване не оспорената Заповед №194 от 13.12.2012г.

Има доказателства по делото, че длъжностната характеристика рег.№ 3015 от 13.06.2012г., за заемане на длъжност, каквато жалбоподателя има, му е връчена с Протокол от дата 09.07.2012г.

Установява се от Протокола от 09.07.2012г., че лицето е запознато и с посочените в него МЗ, както и Инструкция рег. №1з-2295 от 08.12.2006г., и Инструкция № 1з-685 от 23.04.2008г.

По делото се представи и жалбата на В. Й. Й. от дата 10.12.2012г. против отменената Заповед № 186 от 28.11.2012г.

За установяване на случилото се на 05.08.2012г. с участието на жалбоподателя, ответникът представи Справка относно извършена проверка по преписка вх.№

я-35966 от 10.08.2012г., рег. № Я-45195 от 11.10.2012г.
Видно е от справката, че жалбоподателят и според приложената докладна записка към материалите от преписката, от извършена G. справка в системата на СДВР, прослушване на радио ефира от комуникацията на ОДЧ с полицейските наряди, е напуснал разпоредената им от ОДЧ разстановка и границите на обслужвания маршрут. Твърди се от справката, че това не било отразено в нарядния дневник и докладвано на ОДЧ в радио ефир.
Видно от справката, лицето, което я е изготвило, е предложило на жалбоподателя да му бъде наложено дисциплинарно наказание-порицание за срок от 6 месеца, на осн.чл. 226, ал.1, т.3 от ППЗМВР и чл.227 ал.1, т.11, от ППЗМВР, като в скоби е посочено „неизпълнение на служебни задължения или заповеди". Жалбоподателят е бил запознат със справката, което обстоятелство е удостоверил лично с полагане на подписа си върху нея, както и, че към дата 17.10.2012г., не е в отпуск, респ. не ползва болничен. Същите записи са направени от жалбоподателя и към датата на връчване на двете оспорени заповеди-25.12.2012г.
Според сведенията на В. Й. Й. дадени в производството по изясняване на случая от 05.08.2012г., същият е заявил, че не е искал пари от турски гражданин, те са били на друго място.
За доказване на маршрута на движение на автомобила на жалбоподателя „Опел А." с рег. [рег.номер на МПС] от 0,30ч до 06,30 на 05.08.2012г., по делото се представя разпечатка на G. система. По своята същност тя представлява картен материал на маршрут, като от нея не може да се установи със сигурност дали това е маршрута на л.а. управляван от жалбоподателя за спорния период от време -0,00 часа на 05.08.2012г. до 06,30 часа на същия ден. Няма и доказателства маршрутът по пътен лист на стр.34 да се отнася именно за л.а. „Опел А.".
Видно е от Инструкция за особеностите на АП 193 и задълженията на наряда произтичащи от Инструкция 1-з 2295 от 08.12.2006г. представена от ответника, че границата на обслужваната от наряда територия, е тази на ж.к. Л. 01-ви и 08-ми микрорайон. Посочени са също границите на района, обхода на маршрута на жалбоподателя и времетраенето.
Представя се и самата Инструкция за патрулно–постовата дейност от 08.12.2006г., в четливо копие по делото.
В изпълнение на указанията на съда от 21.02.2013г., ответникът приложи копие от наряден дневник за даден наряд от страна на жалбоподателя на дата 04.08.2012г. Това писмено доказателство не се оспори о страните в хода на процеса и се прие от съда. В графа служебни задачи/стр. 133 от делото/, се установява, че лицето е управлявало и л.а. служебен [рег.номер на МПС] , извършва ООР, обход на маршрута, работи по сигнали, проверка на лица и МПС. Поетата от жалбоподателя смяна и според този дневник, е приета в 20,30 часа на 04.08.2012г. до 08,30 часа на 05.08.2012г.
Според страници от книжка на автопатрул /стр.8 и 9/ представени от ответника и неоспорени от жалбоподателя, се установява, че на 04.08.2012г. и на 05.08.2012г., Й. е патрулирал. Посочен е разрешения маршрут на движения, одобрен от съответното длъжностно лице.
По делото са приобщени като доказателства събрани в хода на административното производство обясненията на К. П. С. от дата 05.08.2012г. Съгласно тях той е бил заедно с В. Й. на дата 05.08.2012г. Били назначени по ПП 193 към 04 РУП за времето от 20,30ч. до 8,30 часа.

По време на дежурството от 21,30 часа до 0,00 часа били проверени 4 лица и 4 автомобила. От 0,00 до 06,30 часа, екипът по нареждане на 09 РУП, бил ангажиран с наблюдение на ромските жители в[жк]и „Република", с цел предотвратяване на конфликти. От 06,30 часа до края на смяната били ангажирани с възникнал пожар в бл.023 в кв. Л., като от първоначалните данни нямало пострадали.

По делото се представя Покана рег.№5707 от 13.12.2012г. отправена до жалбоподателя от административнонаказващия орган на МВР, като няма данни същата да е връчена на жалбоподателя, респ. няма данни поканата по чл.229,ал.1 от ЗМВР, да е връчена по надлежен ред и при отказ, с удостоверяване подписите на двама служители.

С определение от 25.01.2013г. съдът на осн.чл.146 от ГПК, е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че на 05. 08. 2012 г. жалбоподателят за времето от 01.00 ч. до 6.30 ч., е управлявал служебен автомобил „Опел А." с ДК № С 2156 МР.

От правна страна, съдът намира следното:

Обжалваните две Заповеди, съответно първата, с която е възобновено дисциплинарното производство под №193 от дата 12.12.2012г., а втората №194 от 13.12.2012г., с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца" за нарушение на чл.224, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР-неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители и неизпълнение на служебните задължения, са постановени от компетентен орган.

Заповедите като индивидуален административен акт са издадени от Заместник началник отдел Охранителна полиция, СДВР в рамките на предоставената му от ЗМВР компетентност на основание чл. 228, т. 4 от ЗМВР, да налага дисциплинарно наказание "порицание" на служители категория "Е", каквато категория има жалбоподателя и по отношение на Заповед № 194 от 13.12.2012г., респ. като по-горестоящ орган на Заместник Началник С.-О.-СДВР, наложил Заповед № 186 от 28.11.2012г.

Спазена е писмената форма при издаване на същите.

По отношение на Заповед №194 от 13.12.2012г., съдът намира следното:

В съответствие с императивната разпоредба на чл. 269 от ППЗМВР, трябвало е да бъдат посочени правните и фактическите основания за издаването на Заповед №194 от 13.12.2012г. В конкртния случай съдът намира, че липсва обосновка от дисциплинарнонаказващия орган защо възприема справката и проверката по преписката от дисциплинарно разследващия орган. В този смисъл в заповедта за дисциплинарно наказание, е необходимо да бъде обоснован вида и размера на наложеното дисциплинарно наказание, напр. защо се налага за 6 месеца, което не е сторено в конкретния случай. Липсата на мотиви и необсъждането на възражения на дисциплинарноотговорното лице, са основание за отмяна на издадения административен акт. Предвид разпоредбата на чл. 246 от ППЗМВР в обжалвания административен акт са отразени данни за времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено според наказващия орган.

В тази връзка е спорно дали на 05. 08. 2012 г. жалбоподателят за времето от 01.00 ч. до 6.30 ч., като е управлявал служебен автомобил „Опел А." с ДК № С

2156 МР, многократно бил напускал разпореденатa от ОДЧ-09 РУП в 01.07 ч. разстановка. Това спорно обстоятелство следваше да се докаже от ответника главно и пълно.

По реда на чл.170 от АПК, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните в процеса, като е указал, че в тежест на административния орган е да докаже главно и пълно в процеса, че са изпълнени законовите изисквания за издаването на обжалвания административен акт, както и да установи фактическите основания, посочени в оспорения акт. Посочил е също, че жалбоподателят носи доказателствена тежест да установи съществуването на посочените в жалбата факти и обстоятелства, от които черпи изгодни /благоприятни/ за себе си правни последици.

Според чл. 225 от ЗМВР, в сила към постановяване на Заповед №194 от 13.12.2012г., дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Видно е от съдържанието на Заповед № 186 от 28.11.2012г., че на основание извършена проверка вх.№ Я-35966 от 10.08.2012г. и служебна справка от 11.10.2012г., се налага оспорената Заповед №194 от 13.12.2012г. Същата обаче е следвало да се издаде в 2 месечен срок от откриване на нарушението, ако се приеме, че това е 11.10.2012г., датата на по-късната справка или най-късно на 11.12.2012г./работен ден/, а не след тази дата, както е сторено в случая. Налице е съществено нарушение на административнопроизводствените правила на ЗМВР.

От фактическа страна, не се установява от представените от ответника наряден дневник и докладна записка, както и маршрут на патрула, жалбоподателят да е напускал маршрута. Ако го е сторил това, същият е следвало да го отбележи и по надлежен начин по чл.117, ал.3 от Инструкция рег.№1з-2259 от 08.1.22006г. за П.. Аналогични обстоятелства се сочат и в докладната записка обсъдена по-горе на К. П. С., който е бил очевидец на случилото се по време на смяната на жалбоподателя. Обстоятелствата, за които той дава сведения, са лично възприети от него и следва да се кредитират от съда. В този смисъл от справката на G. системата, предоставена като картен материал не се установява, че това се отнася точно за служебния автомобил и за жалбоподателя, който е бил каран от него, според дневника.

Ответникът не представи поисканите от съда обяснения на жалбоподателя от дата 01.11.2012г. във връзка с дисциплинарното производство против него, нито представи обяснения на жалбоподателя, които да му са връчени надлежно съгласно представената по делото покана на стр. 136 от делото.

При тази констатация съдът намира, че не е спазена и процедурата на чл.229 от ЗМВР. Според нея дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. При определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително

събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител.
Не е налице и хипотезата на чл.224, ал5 от ЗМВР, за да се приеме, че липсата на обяснения е законосъобразна, а именно жалбоподателят да е бил в чужбина или да не е намерен на посочения от него адрес или да го е променил, без да уведоми съответния орган.
Затова съдът приема, че отново е допуснато съществено процесуално нарушение на ЗМВР, довело и до неправилно прилагане на материалния закон, досежно налагането на дисциплинарното наказание.
На следващо място, представената в с.з. от 05. 03. 2013 г. Инструкция I з 2295/ 08. 12. 2006 г. за патрулно-постовата дейност на МВР в четливо копие е издадена на отменено основание. Съгласно § 2 от ПЗР на инструкцията като правно основание за издаването й е посочена разпоредбата на чл. 52, ал. 5, т. 2 от ЗМВР. Със ЗИДЗДМР (ДВ. бр.69 от 5 А. 2008г.) разпоредбата на ал. 5 е отменена и с това е отменено и правното основание за издаването на инструкцията. Ответникът не представи доказателства дали има изменение на нормативното основание за издаване на инструкцията, въпреки предоставената му от съда. възможност.
Съгласно правилото на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът е длъжен да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.
Дисциплинарно-наказващият орган не е извършил всички процесуални действия за доказване на дисциплинарното нарушение на Й., който е участвал в административното производство, съгласно правата си по ЗМВР. Последният извод на съда се потвърждава именно от неспазване на процедурата по чл.229 от ЗМВР.
Поради всичко изложено настоящият състав приема, че предпоставките, предвидени в закона за налагане на дисциплинарно наказание не са осъществени и дисциплинарната власт на административния орган не е упражнена в рамките на закона. Заповедта е издадена в границите на компетентност на органа, при спазване на изискванията за форма и цел на закона. Не са спазени административно-производствените правила, както и а материално-правните разпоредби, поради което са налице основания за отмяна №194 от 13.12.2012г. Жалбата е основателна и следва да се уважи. Същата е действителна, а не нищожна такава, тъй като е постановена от компетентен орган, а според степента на констатираните пороци на същата, съдът приема, че не следва да я прогласява за нищожна.
По отношение на оспорената Заповед № 193 от 12.12.2012г. в частта, в която е възобновено на осн.чл.100 от АПК производството по издаване на индивидуален административен акт, съдът намира следното:
Възобновяването на производството по издаване на административен акт е извънреден контролен способ за проверка на стабилен административен акт. След като е станал окончателен, той не може да бъде изменян, отменян или оттеглян произволно или по волята на неговия издател. Това става само в изрично посочените от закона случаи и по предвидения за това ред - Глава Седма от АПК. Би било в противоречие с принципа на съразмерност производството по един благоприятен административен акт да се възобновява на формално основание, но е обосновано

такова възобновяване по неблагоприятен за засегната страна акт. Фактическият състав по възобновяването включва влязъл в сила индивидуален административен акт; необжалван по съдебен ред; наличие на някое от предвидените в чл.99 от АПК основания.

В конкретния случай съдът намира, че не са налице основанията на чл.99 от АПК, за да се приеме, че по-горестоящият административен орган може да възобнови производството по издаване на индивидуален административен акт за допуснатото от полицай Й. нарушение на служебната дисциплина.

Затова в оспорената част тази заповед е незаконосъобразна, тъй като противоречи на чл.99 от АПК и като такава следва да с отмени. Няма основания да се приеме, че е нищожна, като постановена от некомпетентен орган или постановена при противоречие със закона, така както се твърди от жалбоподателя. С оглед на цялостната проверка, която съдът извършва по чл. 146 от АПК, намира, че освен констатирания порок на акта, същият е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма, няма допуснати съществени нарушения на процесуалните норми и целта на закона.

По разноските:

На осн.чл. 143 и чл.144 от АПК във вр. с чл.78, ал.1 от ГПК на жалбоподателя се следват сторените в производството разноски от 410лв. за заплатено адв. възнаграждение за един адвокат по делото и за внесена държавна такса.

Воден от гореизложените мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. Й. Й. ЕГН [ЕГН] от [населено място] П. п.к.2100, [улица], Заповед рег. № 194/ 13. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „Порицание" за срок от шест месеца и частта от Заповед № 193/ 12. 12. 2012 г. на Зам.- началника на отдел „Охранителна полиция"-СДВР, с която на осн.чл. 100 от АПК се разпорежда възобновяване на производството.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи [населено място], [улица] да заплати на В. Й. Й. ЕГН [ЕГН] от [населено място] П. п.к.2100, [улица], на осн.чл. 143 и чл.144 от АПК във вр . чл. 78, ал.1 от ГПК, съдебно-деловодни разноски в размер на 410лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: